

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домам, на розі вулиць Фричард і МекГрегор, у Вінніпегу, Манітоба.
Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ОРГАНІЗУЙМО ЮНІЮ РОБІТНИКІВ ЗЕМЛІ Й ЛІСА.

Індустріальна Юнія Лісових і Земельних Робітників Канади ринється в дуже великій мірі своєю будовою й ідеологією від всіх інших канадських економічних організацій. Число робітників, яких можна втягнути під вплив нашої юнії, вносить, оцінюють, до 150,000; що є порозкидані по цілій країні. Тимчасовий характер праці примушує цих робітників постійно переїздити з одного місця на друге в пошукуванні за роботою. Лісова й агрикультурна індустрія потребують дуже мало фахових робітників і з той причини більшість цих робітників є невідомі імігрантами, що не вміють говорити по англійськи і не знають звичайів країни. Вони є майже безпомочні в руках босів і контракторів. Їхня платня є звичайно багато нижча від тієї, що отримують інші робітники. Їхня робота на фармах є багато тяжча й вимагає багато більше мускульної енергії, ніж в якій іншій індустрії. Відносини в кернах і їхня пожива є завжди погані. Майже всі ці робітники бездомні й без цента в кишені. Вони мандрують по країні й знають, що їхнє життя в тій країні, де є десього подостатком, навіть гірше, ніж було у їх власній країні; з той причини вони завжди мають велику недовіру до босівської класи цієї країни. Вони є тими, що творять велику частину голодуючих безробітних в зимі.

Завдання організувати цих робітників, хоч велике воно, помімо того не є безнадійне або неможливе. Розуміється, ми мусимо знати з самого початку, що не зможемо організувати цих робітників 100 проц. Ці робітники без цента не можуть збудувати багато й сильної юнії типу АФП. Якщо юнія з виглядає на успіх має бути збудована серед цих робітників, то це мусить бути боевою юнією в принципі й по своїм характері. Ця юнія буде дійсною боевою організацією, що буде боротися в час праці й безробіття. В цій є висістю нашої юнії над усіма іншими юніями старого тилу.

Всі наші найліпші товариші в Товаристві Український Робітничо-Фармерський Дім і в Фінляндській Організації повинні бути змобілізовані до цієї праці. Особливо в цей час, коли надходять живна, ми мусимо зібрати гарвестерів. Якщо ми зможемо зібрати цих робітників, коли вони без цента; але помімо того їх настрій боевий, тоді ми зможемо заложити добрий фундамент для нашої праці на пізніше. Сезон живн можливий покласти на три головні періоди і наша праця в кожному з цих періодів є дуже важна.

Перший період є тоді, коли робітники напливають до центрів на преріях, звідки вони розпочинають свою працю на фармах. Насамперед скля платні й догадання умов праці мають бути вироблені й широко розповсюджені серед усіх робітників. Повинні бути скликані вуличні мітинги, масові мітинги, щоб змобілізувати всіх робітників за наші догадання. Повинні бути вибрані комітети у всіх мовах. Трейд-юнійні комітети або комітети акції повинні бути організовані партійними товаришами, членами ТУРФДім і фінляндської організації, де лише можливо, щоб керувати цією працею. У всіх центрах на преріях, повинні бути скликані мітинги з рамени цих комітетів і організатори та делегати повинні бути вибрані зпоміж найбільш енергійних елементів, які підуть між робітників і будуть організувати юнію. Ці комітети повинні влаштувати вечірки й інші підприємства у всіх місцевостях, де є сая і відділь цих масових організацій, щоб зібрати фонди на провадження юнійної праці, на видавання всієї літератури.

Другий період є тоді, коли робітники працюють уже на фармах. Тоді якраз розпочинається дійсна організаційна праця юнії. Робітники, що були вибрані за організаторів і делегатів, повинні бути вислані в округи для збудування юнійних локалів гарвестерів у тих місцевостях. У цей час вони (масові організації) зможуть допомогти багато в організуванні юнії. Де лише можливо, повинні бути влаштовувані пропагандні мітинги, щоб притягнути цих робітників ближче до руху.

Коли робітники кічаться працю на живнях, юнійна праця повинна бути ще більше напружена. А що це є час, коли робітники мають трохи грошей і думають, що їх клопоти хвилює погоджені, наші старання повинні бути подвоєні, щоб показати ім конечність організування юнії і продовжування боротьби за ліпші умови, за працю і за організування неорганізованих.

Товариші! Хоч ви навіть може не є одним з тих робітників, що чекають на живня як на одинокий спосіб дістати працю в близькім майбутнім; навіть як ви маєте таку роботу, яку можете уважати за сталу, то мусите зрозуміти, що завдання організувати юнію стосується також вас. Ви, як клясово свідомий робітник, мусите зрозуміти, що справи, замість поліпшуватися, все більш погіршуються. Тепершня криза капіталізму не є хвилювою. Воєнні приготування в наслідок цього не є вигадкою. Наші обставини не можуть бути поліпшені самим лише "симпатизуванням", але вони поліпшаться тоді, як кожний візьметься до праці й виконає свою пайку. Будуванням Індустріальної Юнії Лісових і Земельних Робітників ми будемо сильною зброєю в руках робітників для боротьби проти босівської класи країни. Отже до праці, товариші!

Кожний симпатик, кожний член ТУРФДім, Фінляндської Організації і Комуністичної Партії повинен стати організатором Індустріальної Юнії Лісових і Земельних Робітників Канади.

ПЕРШИЙ З'ЇЗД КИТАЙСЬКИХ РАД У ВИЗВОЛЕНИХ РАЙОНАХ.

Під гомін війни двох генеральських угруповань, що борються за особисту владу. 31-го травня на півдні Китаю відкрився перший з'їзд представників радянських районів Китаю. Для багатьох наших читачів може здатися новою звісткою про радянські райони в Китаї.

Читали й чули, що десь там в глибині Китаю завзято борються жменька повстанців революціонерів, якими керують китайські комуністи. Але про те, що там вже організовано цілі радянські райони, що навіть складається з'їзд представників радянських районів — мало хто чув. А отже факт.

Партизанська війна на півдні Китаю не вгавала з часів великої китайської революції 1925—27 р.р. з часів, як генерали заридили цю революцію. А тепер партизанською війною охоплені весь південний Китай. З десьох провінцій, що складають 773 повіти, 162 в руках селян-партизан, а в руках 13 корпусів організованої китайської комуністами Червоної армії — 127 повітів. Червона китайська армія, не рахуючи партизанських загонів, має 62,400 бійців, досить добре озброєних відбитою в генеральських арміях зброєю. Червона армія має також свою збройовню, де виготовляє собі зброю. Але тоювова сила китайської Червоної армії в тих багатовисхідних невинерних силах селянських мас Китаю, що повстають проти споківного гнету поміщиків.

Китайська Червона армія під політичним керівництвом компартії поволі перетворюється на збройну силу робітничо-селянських мас, що ведуть боротьбу за землю і владу. У більшості тих районів де перебуває Червона армія, організувано вже радянську владу.

Не по всіх містах радянських районів організовано радянську владу, але там, де вона існує, її вибирали самі маси. Не виправдались надії китайської буржуазії, що коли вона владстає владу в руки Чан Кай-Ши та іншим катам великої китайської революції, то вона вже довгий час зможе спокійно спати, а може, назавжди запанувати, придушивши остаточно революційний рух. Надії ці не виправдались; в той час, як генерали зачали нову гри-

зно між собою за те, хто з них крацій і хто "повинен" владувати, революційні сили Китаю, під проводом загартованої в боях китайської компартії, затвердившись на своїх позиціях, приступають до організації радянської влади, до затвердження в масах здобутків революції.

Радянська влада в Південному Китаї після свого обрання негайно конфіскує поміщицькі землі й передає їх селянам, рекувує майно куркулів та лихварів, що великими відсотками душать селян. Негайно касуються кабальні угоди, повертається без викупу селянам їхнє майно, закладане за борги, запроваджується 8-годинний робочий день, Радянська влада здійснює також рівноправність жінок, видає революційні газети, відкриває "Ленинські школи", народні клуби, лікарні, організує юридичну допомогу і т. ін.

Тепер настає уже час об'єднати розпоршені на великих просторах радянські сили. Південного Китаю, врахувати досвід боротьби, зміцнити єднання між селянством різних районів та робітничою клясою, виготовити єдину програму дальшої боротьби, обрати керівний центр, сформувати закони для районів, що стали вже радянськими — такі завдання першого китайського з'їзду рад. На з'їзді були присутні не тільки делегати від радянських районів та Червоної армії, але й від робітничих, наймитських організацій ще не радянських районів.

Програму з'їзду склали представники радянських районів, представники компартії та профспілок. Головні пункти її: 1) загальна політика радянської влади (повалення влади імперіялізму, конфіскація підприємств і банків, об'єднання Китаю, конфіскація земель, скасування старих законів, запровадження 8-годинного робочого дня і т. ін.) 2) робочі закони, 3) земельні закони, 4) закони про жінок.

Перший з'їзд представників радянських районів Китаю розпочинає нову добу в революційній боротьбі китайських робітників і селян зі звитовим імперіялізмом, з диктатурою поміщиків і генералів від прапорами компартії. Цей з'їзд буде могутнім дзвоном для всіх поневоєних народів Сходу.

КУЛЬТУРА НАТЯГАННЯ.

Вже й не рад я, мої шановні виборці, що заліз я в ці вибори. А все через оту рипиндюку культуру.

Культура, бачете, така річ, що з котрого боку ти до неї підійдеш, то вона все виглядає по-культурному. А коли поглянеш на неї через рипиндюку окуляри, то така вже вона (культура, а не Рипиндюка) вам красуна, що тільки подивися, пльбй і відступися.

Коли, скажемо, один саскечеванський біскуп каже, що українці смердять часником, то посол Лущкович відповідає йому так гарю, співаю, щоб не образити біскупа, що й Кінг і Бенет йому плешуть за поважатию.

А коли Колісник у міській раді домагається для безробітних допомоги, то кітчуть до него поліцію й кажуть їм витягати Колісника з сая засіданя. Рипиндюка дуже хвалить за це культуру підцаів, а некультурність Колісника ганить, бо каже він компромітує український народ.

Коли біскуп висміває "чужинців", що від них смердять часник — то це дуже "культуро". Коли безробітні домагаються праці або хліба — то це дуже некультурно. Коли зібралася ліберальна конвенція в Бюкенан і не номувала Свистуна, то це було дуже некультурно. А коли Свистун скликав свою власну ліберальну конвенцію з одним скамченом і одним євреем — то це було вже понад всяку культуру культурно.

Коли ж комуністи розповідають фармерам; чому то так натягання тепер відбувається, то пани кричать:

— Стережіться комуніста Навізівського, бо у него руки білі, у него карк на плечах, на карку голова... Ми його знаємо!..

Ідучи на фарми, комуністи повинні обматити руки болотом, або саджею, скрутити собі карка, на грудях повісити трузауба.

А закінчують свою відозву консервативні жовтоблакитники, так:

— Ми бажаємо добра собі і нашим родинам, тому фармері повинні голосувати із консервата, тобто на явного ворога.

Ото файно сказали! Певно тому то так масово приходять українські фармери на мітинги тов. Навізівського. Паяська "культуро натягання" таки робить своє.

Ну... я не докінчив свого доклада, але докінчу, бо ота культура дуже таки натягається.

Куркулєно дає доклад про культуру натягання.

чоловік — хляп Тейлора по морді.

Пригадується мені, як пару років тому Свистун на мітингу в соборі православному, до Сичинського кричав: витягни, витягни, витягни... Як бачите свистунівська культура натягається: її можна натягнути, притягнути й витягнути.

Вона цілком сходиться з культурою Веба, вінніпегського "сита" мейора, який завжди до Колісника каже в міській раді — витягни, а потім поліція витягає Колісника. Ми назвали б її "культуро натягання".

Або коли б ви прочитали, яку "культуро натягання" розвели українські консервати та прогресивні ліберали в округі Селквир проти тов. Навізівського.

"Ліпше мати явного ворога, як скритого приятеля" — кажуть вони фармерам: "Перед кожним приятелем треба бути обережним".

А перед явним ворогом не треба бути обережним? Явного ворога треба вибрати до парламенту? — Бачите, яка культура натягання!

Виходить таке, що в часі війни німці повинні були зробити командувачем своєї армії англійського генерала, а англійці повинні були зробити своїм командувачем самого кайзера — явного ворога.

Але то байбарзо. Ми до цього все вернемо, але скажу я вам, бачив вже я в місті "культуро натягання", але на фармах вона даєко більше натягається.

Коліс, наприклад, фармері тягнули коріння з землі, щоб ту землю виротати, а тепер тягнуть коріння, щоб з неї звирити суп — доробилися.

Коліс, пани тягнули фармерів на фарми, а тепер тягнуть з фармів за мортעדжі.

Коли ж комуністи розповідають фармерам; чому то так натягання тепер відбувається, то пани кричать:

— Стережіться комуніста Навізівського, бо у него руки білі, у него карк на плечах, на карку голова... Ми його знаємо!..

Ідучи на фарми, комуністи повинні обматити руки болотом, або саджею, скрутити собі карка, на грудях повісити трузауба.

А закінчують свою відозву консервативні жовтоблакитники, так:

— Ми бажаємо добра собі і нашим родинам, тому фармері повинні голосувати із консервата, тобто на явного ворога.

Ото файно сказали! Певно тому то так масово приходять українські фармери на мітинги тов. Навізівського. Паяська "культуро натягання" таки робить своє.

Ну... я не докінчив свого доклада, але докінчу, бо ота культура дуже таки натягається.

Панько Куркулєно.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатамиками "Укр. Роб. Вістей".

ГОЛОС КЛЯСОВО-СВІДОМИХ РОБІТНИКІВ!

Втішлася консервативна зряга, а головою її жовтоблакитні блядолази, що українська робітничо-фармерська преса "падає". Видаючи спеціальну в українській мові тижневу виборчу рентилюку для українських фармерів того округу, де кандидує т. І. Навізівський, нападаючи на него і на комуністичну партію в найпідліпій спосіб, лаючи українських фармерів "темняками" та "дурнями", консервативні наганячі одночасно заявляють, що наша преса вже "падає".

"Не тиша враже" й стержися, бо коли вона буде "падати", то саме на твою подлу голову. Тишілися жовтоблакитники коліс, як падала царська Росія. Не думали пеглауріуці, гетьманці, шаповалівці й не бачили, що вона, падаючи, розчавить їх самих так, що з їхніх бекєх тільки сморід чиркне і революційна буря рознесе його по всіх капіталістичних смітниках. Не думали. Це якраз і добре, що мізок жовтоблакитної контрреволюції так законсервований, що він не здатний до думання.

Наша преса й не думає "падати". Про це свідчать відгуки на поклик нашої преси клясово-свідомого робітництва й фармерства. Про це свідчать отих \$13,00, що їх склали безробітні в Роздей, Алта, допомога турботи з Монреалу, Вест Торонто, Портедж ла Прейрі і оті гуртви й поодинокі жертви, що наспівують з різних місцевостей, закликаючи й інших до негайної допомоги.

Кожний тижневий зарібток на допомогу нашій пресі, це шість обухів по голові ворогів. Кожний одностенний зарібток — це один здоровий обух по маквісі туполобих. Уважайте ж, товариші, щоб той обух був в руці.

- Годсон, Онт., Кемпа 5.** Ми дісові робітники читаємо "Укр. Робітничі Вісти" і бачимо, що наша робітничя преса знаходиться зараз в дуже критичному матеріальному положенні. А що ми не хочемо, щоб наша преса перестала виходити, бо знаємо, що робітничя преса борється за правду і через нашу пресу бачимо, що в світі робиться, а також коли ще перешагни в попередніх числах "У.Р.В.", що всі робітники, що працюють в нашій пресі пожертвували на допомогу цієї пресі двотисячний зарібток, а також закликають робітників і фармерів цілої Канади спійнити з жертвами на допомогу пресі, — ми, дісові робітники і симпатичні робітничого руху, відкамаємося на той заклад і зложили між собою на що сая \$27.15.
- Засюган на пресовий фонд по \$1.00: С. Матвієшин, І. Штогрин, К. Архіпчук, Ф. Островський, В. Штогрин, С. Дорошук, П. Куріло, П. Скурський, Ю. Кошаш, В. Іванок, М. Барна, А. Павлович, Я. Костюк, Ф. Боніч, С. Чуломович, Н. Собчук, М. Воїчшин, М. Благу; по 50 ц.: І. Кравчук, С. Кравчук, І. Волошин, П. Юркін, Г. Гах, І. Ленартевич, В. Корен, П. Стасик, І. Сромек, В. Карась, М. Володимир, А. Колодінський; І. Дуган 35 ц.; І. Майра 30 ц.; по 25 ц.: Г. Жулінський, І. Косовський, І. Косовський, В. Панасик, А. Сімчук, М. Ельчук, І. Розанський, П. Курбаркович, Д. Павлюк, Н. Колодінський. Разом \$27.15.**
- Канчемо всіх читачів і симпатичні поспійнити з допомогою нашій робітничій пресі.**
- 3 товариським привітом, дісові робітники. Пізав К. Архіпчук.**
- Роздей, Алта.** Члени відділь РЗТ і ТУРФДім в Роздей і декотрі з Еріел, Алта, зложили на пресовий фонд: Я. Назаров \$3.00; О. Мартин \$2.00; по \$1.00: С. Юрчак, І. Керстюк, О. Медик, Д. Сташків; по 50 ц.: В. Кірейчук, Катерина Керстюк, В. Козак, М. Смотирч, М. Коштура, В. Лів, Дм. Гаврилець, Н. Добранський. Разом \$13.00.
- Портедж ла Прейрі, Ман.** Дорогі Товариші! Ми робітники Портеджа ла Прейрі, Ман., побачили, що треба помічати нашої пресі й спійнимо з маленькою допомогою, щоб не допустити до перервання хоч би одного видання наших часописів, бо це наша одинока зброя проти нішнішого великого визиску. Хоч у нас, як і всюди, велике безробіття, то все ж таки декотрі товариші вирішались свою передплату, а декотрі жертвували на пресовий фонд. Зібрано передплати на "У.Р.В." \$16.00, а \$14.45 на пресовий фонд; перелік грошей вносить 17 ц., остється на пресовий фонд \$14.28.
- Імена жертводавців на пресовий фонд:**
В. Малій \$3.45 (одноденна платня); по \$2.00: С. Амброски (південний зарібток), Н. Дьус; по \$1.00: П. Танчук, Н. Горбей, А. Танчук, Д. Шевчук; по 50 ц.: К. Амброски, І. Продав, Н. П. Хрущівський, Д. Назар, В. Литвин; по 25 ц.: М. Малдська, М. Литвин.
- Разом пресового фонду (по відстатку) вносить 17 ц. на пресовий фонд \$14.28.**
- Усім жертводавцям щира подяка. 3 товариським привітом, В. Литвин, голова відділь РЗТ.**
- Келсо, Саск.** Дорогі Товариші! Посламо Вам \$2.00 на пресовий фонд, бо бачу, що наша преса потребує негайної допомоги. 3 товариським привітом, Франко Юзвінчик.
- Вест Торонто, Онт.** Дорогі Товариші! Коли ми почули, що наша робітничя преса знаходиться зараз в дуже критичному матеріальному положенні, наступком великого безробіття, так наш робітничий організацій у Вест Торонто риндла устроить пікні, в користь робітничо-фармерської преси. Пікнік відбувся 29 червня, приходу з якого було \$50.00. Гроші ці посламо Вам почтвовым переказом і просимо показувати в часописі.
- 3 товариським привітом, П. Бойчук, секр.**
- Савона, Б. К.** Дорогі Товариші! Посламо Вам \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Клячу всіх читачів нашої преси, щоб поспійнити з допомогою нашій пресі.
- 3 товариським привітом, Джордж Зотек.**
- Гравел, Онт.** Дорога Адміністрація! Посламо \$16.00, з того \$5.50 за заклад передплату на "У.Р.В." ("Робітничі") від себе, \$4.60 передплати від другого товариша і \$6.50 на пресовий фонд — \$15.00 на "Робітничю" і \$5.00 на "У.Р.В."
- Імена жертводавців: І. Слободзин \$3.00; по \$1.00: І. Вудзин, Т. Клінич. Разом пресового фонду на "У.Р.В." \$5.00.**
- На пресовий фонд "Робітничі" жертвую \$1.50.**
- 3 товариським привітом, Іван Слободзин.**
- Джене Лендінг, Б. К.** Товариші! Посламо Вам \$14.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Зложили по \$5.00: М. Венгерчук, Н. Венгерчук; І. Андрулюк \$2.00; по \$1.00: І. Жегарон, Д. Ганок. Разом \$14.00.
- 3 товариським поздоровленням; Н. Венгерчук.**
- Торонто, Онт.** Дорогі Товариші! Посламо Вам \$3.00, з того \$2.00 на відновлення передплати на "У.Р.В.", а \$1.00 на пресовий фонд.
- Хай живе робітничо-фармерська преса!**
- О. Козачук.**
- Торонто, Онт.** Дорогі Товариші! Посламо Вам \$3.00, з того \$2.00 від пресовий фонд "У.Р.В.", а \$1.00 на пресовий фонд "Робітничі" від т-ри Юстини Чоловик.
- 3 товариським привітом, Яків Чоловик.**
- Форт Френсис, Онт.** Дорогі Товариші! Посламо чек на суму \$7.75, з того \$4.00 на передплату "У.Р.В.", \$1.50 на передплату "Робітничі", а \$2.25 на пресовий фонд "У.Р.В." \$2.25 — це, ево, одна денна зарібтків платня, яку жертвую на више згадану сая.
- 3 товариським привітом, С. Калинок.**
- Фолетт, Онт.** Дорогі Товариші! Посламо Вам \$12.00 на пресовий фонд робітничо-фармерської преси. Зложили сляуючі товариші:
- По \$5.00: В. Шапко, І. Грудей; Гр. Шапко \$2.00. Разом \$12.00.**
- 3 товариським привітом, В. Шапко.**